

Projektbeskrivelse

Jeg søger støtte til produktion af nye værker til en soloudstilling hos Bonamatic.

I udstillingsrummet er installeret en kaffemaskine, som udstillingsstedet har fået sit navn efter. Både kaffemaskinen og serveringen af kaffe er en fast og integreret del af alle udstillingerne. Et gennemgående tema for Bonamatic er således grænsen mellem forskellige typer af kontekst, f.eks. mellem galleri og kantine, kunst og hverdag. Det er også den tematik, der er udgangspunktet for min udstilling.

Som "scene" eller scenografi for udstillingen vil jeg gerne lave en japanskinspireret stenhavn eller "zenhavn". Gulvet fyldes med et 5 cm tykt lag af sorte granitskarver. I granitskarverne rives et mønster af linjer, der følger de skulpturer, jeg gerne vil vise i "haven".

En af skulpturerne er en serie af "trædesten" eller stepping stones, der lægges ud som en sti i rummet og på den måde optegner et forløb, man kan følge i gennem udstillingen. Trædestensskulpturerne laves i fiberbeton og forestiller chicken nuggets, der i sig selv ligner trædesten. De er både skulpturer/ billeder, men også blot haveelementer, man træder på. En slags funktionelle pop-skulpturer.

Trædesten hører bl.a. til i en japansk tehavn, hvor de har været brugt siden 1600-tallet. Både den japanske tehavn og zenhavn er konstrueret for at danne et mikrokosmos, en verden i verden. Ved at træde ind i tehaven, træder man ud af hverdagens verden. I haven eller under teserveringen kan man så finde f.eks. zen eller noget andet meningsfuldt. På den måde minder tehaven om kunstrummet. Begge rum tilrettelægges for at skabe en koncentreret betydning.

Hos Bonamatic serveres normalt kaffe i papkrus. Dem vil jeg gerne udskifte med håndlavede miniaturekrus i stentøj inspireret af japansk tekeramik. Der serveres stadig kaffe, som der plejer, men i en fjollet mængde og i en mærkværdig og usædvanlig genstand. Jeg tænker det både som en skulpturel servering og som en kontekstforskydning ala stenhavgulvet.

Et andet skulpturelt værk, jeg gerne vil lave, er en paraplyholder, der forestiller en dinosaursfod. Foden kommer til at måle ca. 60 x 80 x 100 cm. Indvendigt er den hul, så man kan stille paraplyer i den. Jeg vil gerne lave den i bemalet fiberbeton og epoxy. Værket er inspireret af elefantfødder, der under kolonitiden blev lavet om til stokke- og paraplyholdere. Gestussen at lave et andet væsens fod om til en paraplyholder siger noget om et forhold til et andet "kosmos". Det kan man også sige er v centrale tematik, værket slår an. Man kan have forskellige perspektiver på det kosmos, en dinosaur hører til. På den ene side er en dinosaur en uddød art (hvor en elefant i det mindste kun er truet), på den anden side stortrives de i populærkulturen. På den ene side har vi ingen adgang til deres kosmos (eller kun begrænset adgang gennem arkæologien), på den anden side har vi rig adgang gennem forestillinger og mediering af andres forestillinger. Værket bidrager på den måde både med en forlystelsesparkagtig stemning til zenhaven og med en underspillet udryddelsestematik. Paraplyerne tænker jeg som redskaber til at beskytte sig i mod vind, vejr og klima, der er et "kosmos", vi alle sammen deler. Samtidigt kan jeg godt lide, at paraplyer er en smule ude af trit med tiden og på en måde hører til fortiden ligesom en dinosaur.

På væggene vil jeg gerne vise to forskellige serier af værker. Det ene er en serie små dioramaer, der tematiserer opbygningen af forskellige kosmos eller paradigmer. F.eks. Jacques Lacans teenage soveværelse, som han havde tapetseret med sider fra Spinozas Ethics. Dvs. rum lige som tehaven, hvor man målrettet arbejder med opbygningen af en bestemt måde at skabe mening på. Dioramaerne afbilleder således rum, hvor en "praksis" konkretiseret.

Den anden serie er en fortsættelse af det fortløbende værk “Chocolate Chip Sea Cucumber Atlas”, der er en slags oplysningstavler. Udgangspunktet for kollagerne er forskel og lighed, der er en grundpræmis for betydningsdannelse. Værket omhandler typer af associationer og måder at forbinde forskelligartede elementer gennem typer af lighed. De handler således om, hvad der hører sammen og hvad, der ikke gør. Hvad der kan forbindes og hvad, der ikke kan. F.eks. har moderne marketing nemt fundet en plads til “stepping stones”, zen og meditation.

Overordnet ønsker jeg således at lave et mikrokosmos med kaffeservering og samtidigt behandle “kosmosopbygning” tematisk. Ved *kosmos* forstår jeg i denne sammenhæng et afgrænset område inden for hvilket, der kan udvikles og raffineres nogle måder at skabe betydning på. Som f.eks. teceremonien, hvor en æstetik opdyrkes, eller kunstrummet, hvor nogle andre normer og anskuelser gælder. Man kunne også kalde det et paradigme og således en udstilling om paradigmeforståelser og paradigmekonstruktion, hvis ikke paradigme begrænses til at omhandle videnskab. Det er altså en udstilling om det arbejde, man kan foretage sig, samt de metoder og virkemidler, man kan anvende, for at få tingene til at betyde på en meningsfuld og tilfredsstillende måde. Og så i sin hverdag og uden for videnskaberne. Helt banalt kan man spørge sig selv, hvorfor og hvordan det giver mening at drikke kaffe? I hvilket kosmos findes kaffedrikningen, og hvordan adskiller det sig fra f.eks. teceremoniens kosmos? Ved at betragte forskellige kosmos, paradigmer eller kontekster og deres indvirkning på tingene håber jeg at kunne belyse nogle grundlæggende aspekter af betydningsdannelse, der er relevante for den måde, vi hver i sær skaber mening i vores hverdag.

Mht. finansieringsplan er udstillingen støttet af Statens Kunstfond. Derudover er der ikke søgt andre fonde.

Med venlig hilsen
Kasper Hesselbjerg